

[DWUKOLNY *ai*

L sg f dwukolnéj.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

Posiadający dwa koła: A noc ciemna była W dwukolnéy kárze [bigis] iádac po wietrze [!] zácmiá VergKoch 143 (Linde).

FP